اخبار

سیمرغ‌های سی‌وچهارمین دوره جشنواره فیلم فجر به پرواز در آمدند

سی‌وچهارمین دوره جشـــنواره فیلم فجر با برگزاری مراسم افتتاحیه در تالار وحدت آغاز شد و سیمرغ‌های جشنواره فیلم فجر با نمایش فیلم‌ها در سالن‌های سینمای رسانه‌ها و هنرمندان و نیز در ســطح شــهر به پرواز درآمد. عصر یکشنبه افتتاحیه جشنواره به شکلی متفاوت و روی سن گردان و دکــور بزرگ با حضــور ۳ مجری اجرا شــد که در ابتدای مراسم ســخنرانی حجت‌الله ایوبی رئیس سازمان سینمایی و محمد حیدری دبیر سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر به‌عنوان میزبانــان این مراســم انجام و بعــد از آن جوایز بخش تبلیغات سینمای ایران با معرفی نامزدها و اهدای سیمرغ بلورین به برندگان بهترین پوستر، عکس، تیزر و آنونس اهدا شد. بخش سوم مراسم افتتاحیه که هنرمندان و مسؤولان بسیاری در آن حاضر بودند، با پخش ویدئوهایی از ۴ هنرمندی همراه شــد که در ایــن دوره مــورد تقدیر قرار گرفتند. سی‌وچهارمین دوره جشنواره فیلم فجر از ۱۲ تا ۲۲ بهمن‌ماه در سالن سینمای برج میلاد برای رسانه‌ها و سالن‌های سینمایی شهر تهران برگزار خواهد شد.

■■■

آهنگساز سرود انقلابی «خمینی ای‌امام» تجلیل می‌شود

حمید شــاهنگیان، آهنگساز و خالق قطعه موســیقایی «خمینــی ای‌امــام» همزمــان با سی‌وهفتمین ســالگرد انقلاب اسلامی تقدیر می‌شود. در مراسمی که روز دوشنبه ۱۲ بهمن ماه در مکان فرودگاه مهرآباد همزمان با سالگرد ورود امام خمینی(ره) به تهران برگزار می‌شود از حمید شاهنگیان آهنگساز سرودهای انقلابی تجلیل می‌شود. به گزارش تسنیم، این آهنگساز درباره شــکل‌گیری این ســرود گفت: تولید و اجرای این سرود در زمان طاغوت اقدامی بسیار خطرناک و دشــوار بود. به سبب ارادتی که به حضرت امام(ره) داشــتم این کار را ضبط کردم و راز ماندگاری این اثر نیز به خاطر همان عشق بود. وی افزود: امام خمینی(ره) غیر از اینکه یک عالم فقیه برجسته و مرجع تقلید بودند؛ رهبر فکری و سمبل انقلاب نیز به شمار می‌رفتند و بر همین اساس نیز در آن زمان اگر فردی اسم این بزرگوار را بر زبان جاری می‌ساخت؛ مورد اتهام قرار می‌گرفت. شاهنگیان افزود: متاسفانه طی سالیان گذشته این نقش موسیقی را فراموش کرده‌ایم و کمتر به موسیقی‌های آیینی، انقلابی، عاشورایی، سنتی و ... پرداخته شده است. به نظر من حمایت نکردن و بهــا ندادن به این هنرها هم‌اکنون سبب شکل‌گیری موسیقی‌های شده که همخوانی کمتر با جامعه ما دارد.

■■■

اعلام ویژه‌برنامه‌های شبکه یک سیما در دهه مبارک فجر

سرپرســت شــبکه یــک ســیما از پخش ویژه‌برنامه «ثریا» در دهه مبارک فجر خبر داد. فضل‌الله شریعت‌پناهی گفت: این ویژه‌برنامه که قرار است به پیشرفت‌های ایران بعد از پیروزی انقلاب اســلامی بپردازد، از ۱۱ بهمن و قبل از اخبار ساعت ۲۱ هر شب روی آنتن می‌رود. او افزود: هر برنامه مرتبط با یک حوزه اســت که در هر حوزه چند میهمــان که کارهای بزرگ در ســطح ملی انجام داده‌اند به برنامه می‌آیند. سرپرســت شــبکه یک ادامــه داد: این برنامه حدود ۷۰ دقیقه اســت که به صورت زنده و به تهیه‌کنندگی و اجرای محسن مقصودی پخش خواهد شــد و به امید خدا در یک دکور جدید روی آنتن می‌رود. شریعت‌پناهی همچنین از پخش مستندهای میان‌برنامه مناسبتی در دهه فجر خبر داد و افزود: ما در این دهه جشــنواره فیلم‌های سینمایی نیز خواهیم داشت که هر شــب ســاعت یک بامداد فیلم‌های مرتبط با دوران پیروزی انقلاب روی آنتن می‌رود.

■■■

«ببخشید یک لحظه» کلید خورد

مجموعه ۳۰ قسمتی با عنوان «ببخشید یک لحظه» به منظور ارائه جلوه‌های بدیع از هنر در قالب موشــن‌گرافیک و در خدمت ارزش‌های متعالی کلید خورد. به گزارش معاونت تعلیم و تربیت سپاه تهران بزرگ، میثم لطیفی، مجری طرح این مجموعه با اعلام این خبر افزود: این مجموعه فاخر برای اولین بار در حوزه مفاهیم ارزشی همچون امر به معروف و نهی از منکر در ۳۰ قسمت ۲ دقیقه‌ای به تهیه‌کنندگی آقای علی شاهی و با همکاری شورای امر به معروف و نهی از منکر سازمان صداوسیما در مرحله تولید و ساخت قرار دارد. لطیفی در ادامه عنوان کرد: این مجموعه بعد از پایان ساخت از شبکه‌های مختلف صداوسیما پخش خواهد شد.

نگاهی به آثار جشنواره سی و چهارم تئاتر فجر

در پی دستی از آن خود

مرتضی اسماعیل‌دوست: جشنواره تئاتر فجر به روز پایانی رســید و رویه ابتدایی خود را مبنی بر تاخیر در اجرای نمایش‌ها تا پایان حفظ کرد. انگار مفهوم زمان در برنامه‌ریزی برگزارکنندگان جشنواره هیچ جایگاهی نداشت و مدیریت منسجمی برای پیگیری اتــلاف وقت مخاطبان و تذکــر به عوامل هماهنگ کننده ســالن یا گروه اجرایی بابــت بی‌توجهی در اجرای منظم برنامه‌ها دیده نشد.

نکته جالب این بوده که اگر هم نمایشــی بدون تاخیر چشــمگیری آماده برای اجرا می‌بود، عوامل دست‌اندرکار سالن و ســتاد برگزاری جشنواره سر موعد مقــرر زنگ حضــور تماشــاگران را به صدا درمی‌آوردند و نمی‌دانســتند که پروســه اســتقرار تماشــاگران حداقــل ۱۵ دقیقه زمــان خواهد برد و نیاز اســت این مدت پیش از ساعت تعیین شده برای اجرای نمایش در نظر گرفته شــود، نه پس از آن! آخرین دلیل تاخیر در نمایش‌ها هم انتظار برای حضور داوران عنوان شــد که البته این هم از موارد نادیده انگاشــته شــد در برنامه‌ریزی اولیه از سوی دبیرخانه جشنواره تلقی خواهد شد.

■ «مرگ کسب و کار من است» با اجرای پیمان کریمی

پخش فیلمی ویدئویی با تصویر ســایه‌زنی روی پرده مماس شده و پیوند به جسد مُرده‌ای می‌یابد؛ طراحی اولیه خلاقانه‌ای برای روایت داســتان‌هایی موازی از زنانی که زندگی و مرگ آنها به هم متصل است. پریوشی که آرزوی مرگ داشته و زهره‌ای که در آســتانه مرگ اســت و در این میان رابطی چون زن مرده‌شــور با نام بتول رباط ترقی وجود دارد که جای آنها را هنگام کفن‌پوشــی تغییر می‌دهد تا در ادامه کابوس گناه و حســرتِ نادیدگی برای هر سه آنها رخ دهد.

شــروع نمایش «مرگ کســب و کار من است» همراه با انتقال حس روایتی وحشت‌زا برای مخاطب از طریــق داده‌های بصری و صداســازی متناســب و نورپردازی قابل قبول اســت امــا در ادامه حضور تحقیرگرایانه ۲ مامور بازپرس با شــیوه‌ای ناراســتا با شــاکله روایت که اصــلا راز تنهایی‌ها و انعکاس رویاهای سرکوب‌شده‌شــان هیچ ارتباطی با هسته اصلی نمایش ندارد، شمایلی شعارگونه و بی‌منطق به اثر بخشیده و مسیری غیرهنری به سیمای قابل قبول «مرگ کســب و کار من اســت» می‌دهد. از ســویی باز هم عدم توجه به طراحی صحنه در این نمایش هم وجــود دارد، چنانکه مانند برخی دیگر از آثار به اجرا درآمده در این جشــنواره، شاهد آبی جمع شده در کف صحنه هستیم که تنها تداعی‌گر غسالخانه بوده و کاربردی در روایت نمی‌یابد.

انگار به کارگیری متعدد آب در طراحی صحنه آثار مختلف به‌عنوان مُد صحنه‌آرایی(!) در این دوره قلمداد می‌شود. این در حالی است که معماری خلق فضا در آثار نمایشــی، عنصر مهمی به شمار رفته و به جای دیالوگ می‌تــوان از طریق هنر چیدمان یا اینستالیشــن آرت به انتقال درونــگاه اثر به برونگاه مخاطب دست یافت.

نمایش «مرگ کسب و کار من است» به دنبال طرح مســاله جبر یا اختیار بــوده و چند بار صدای خواندن آیات ۱۵ و ۱۶ ســوره قاف را می‌شنویم که «مگــر در آفرینــش نخســتین عاجزیم (تــا از باز آفریدن شــما در رستاخیز ناتوان باشیم)، بلکه آنان از آفرینــش جدید در اشــتباه و تردیدنــد و همانا ما انســان را آفریده‌ایم و هر چه را که نفســش او را وسوسه می‌کند می‌دانیم و ما از شریان و رگ گردن به او نزدیک‌تریم.» در این میان بســیاری از تفکرات مناسب اثر به دلیل عدم وجود عمق در نمایشنامه «مرگ کســب و کار من اســت» تنها در حد طرح باقی می‌ماند.

■ نمایــش «خانــه‌ای در آســیا» بــه کارگردانی آگروپاسیون سنور سرانو از اسپانیا

تجربه تماشای نمایش «خانه‌ای در آسیا» برای مخاطبــان ایرانی پیوســت به جهانی گســترده از پدیده هنر بوده و نشان‌دهنده این است که چگونه می‌توان با اســتفاده از معمــاری خلاقیت به پیوند انگاره‌های ذهنی با جهان معنا دســت یافت. گروه اســپانیایی حاضر در جشنواره ســی و چهارم تئاتر فجر به کارگردانی آگروپاســیون سنور سرانو با ارائه ویدئو آرتی متفاوت، نگاهی مبهوت از تلفیق هنرها را برای تماشــاگران به جا گذاشت و جدا از مفهوم صلح‌طلبانه اثر که بر پایه انعکاس‌ها شــکل گرفته است، طراحی فضای صحنه و پیوند به پخش فیلم از طریق اشــیایی ســاده چون عروسک‌های بسیار کوچک، نمایشــی جذاب را رقم زد به نحوی که با فیلمبرداری همزمان ۲ نفر از عوامل نمایش از اشیای روی صحنــه و انعکاس تصاویر روی پرده تماشــا و همراهی باند صوتی گسترده شاهد پیوند هنر نمایش با سینما بوده و حس وهم‌گونه روایت و انعکاس نگره جنگ‌طلبانه قدرت خواهان در نقاط مختلف جهان از طریق تصاویر آرشیوی، حس توامانی از نفرت و طنز موقعیت حادث‌شده را به بیننده منتقل کرد. چنانکه تصاویر آنتونی کوئین با زبان عربی بیان می‌شــود و انعکاس تصور مضحکانه برادران مارکس در برابر آینه، واکنشی به تصمیمات جنگ‌افروزانه قدرت‌ها است که در بازه‌ای تکراری، دامن کشــورهای مختلف را گرفته است. حس طنازانه اثر در کنار ایده استفاده از انعکاس رویا یا غارتگری، «خانه‌ای در آسیا» را تبدیل به اثری جسورانه در تصویرنمایی از طریق نشانه‌هایی قابل لمس کرده است.

نمایــش زندگی بــه هــم ریخته مردمــان در خانه‌هایی در نقاط مختلف جهان از ۵۰ کیلومتری اسلام‌آباد پاکستان تا کارولینای شمالی و قلب اردن که با هجوم جنایتکاران، تصویر روشن زندگی‌شان تبدیل به تکه‌هایی از یک آینه شکسته شد.

■ «وانیک» به کارگردانی سهراب سلیمی

ســهراب ســلیمی که پیش از این هم نمایش وانیک را به شــکل تریلــوژی و در قالب بخش‌های «احضار»، «گشــایش» و «اعتراف» به صحنه برده بود، امســال پس از ۱۱ سال با حذف «اعتراف» به اجرای نمایشنامه شناخته‌شده واتسلاو هاول دست زد و باز اجرایی از این اثر در جشــنواره سی‌وچهارم تئاتر فجر صورت گرفت.

«وانیک» که درامی سیاســی برگرفته از زندگی هاول بوده حکایت نویسنده‌ای در تبعید تفکر است که به دلیل شرایط نامناسب جامعه مجبور به کاری مغایر با اندیشه‌ها و آرزوهایش می‌شود.

داستانی از زندگی پوچ مردمان عصر مدرنیته که سودای هوس‌خواهی و قدرتنمایی و عشوه‌گرایی‌شان با ســراب تباهی پیوند یافت. از کاراکتر هوس‌آلود در بخش «گشایش» تا خانواده بورژوازی بخش «احضار» برداشت‌های نهیلیستی و سیاسی بسیاری می‌توان صورت داد. اما اجرای سهراب سلیمی از این نمایشنامه بدون هرگونه خلاقیت و براساس دریافتی سطحی از عمق پوچ‌گرایی روایت شــده و با حداقل اکســسوار و بدون پیچش هرگونه نگاه عمیق بیان می‌شــود و تماشای آن با شوخی‌های سطحی کاراکترها و اجرایی دم‌دستی چیزی عاید مخاطبی آگاه نمی‌کند.

■ «قطــع دســت در اســپوکن» بــه کارگردانی سیاوش بهادری‌راد

مارتین مک دونا در سال‌های اخیر برای فعالان و علاقه‌مندان در عرصه تئاتر به نامی شناخته شده و پرطرفدار تبدیل شــده اســت. نگاه سرخوشــانه نمایشنامه‌هایش که در عین حال قابلیت برداشت‌های قابل تاویلی از شکاف‌های ذهنی کاراکترها می‌دهد، امــکان اجراهای جذابی را رقم زده اســت و «قطع دست در اسپوکن» هم چنین ویژگی‌هایی دارد که موجب به صحنه بردن آن توسط کارگردانان بسیاری چون دانیال خجسته شده است.

ســیاوش بهادری‌راد هم در اجرای جشنواره‌ای تئاتر فجر با تکیه بر نمایشنامه مک دونا سعی کرد اثــری قابل قبــول را به صحنه ببــرد و دراماتورژی استادانه هنرمند ایرلندی- بریتانیایی در اجرایش تا حدی متجلی شده است. داستان قاتلی روان‌پریش به نام کارمایکل که ۲۷ ســال به دنبال دست چپ قطع‌شده‌اش می‌گردد.

جذابیت دیالوگ‌ها و موقعیت‌های غافلگیرکننده و حس طنز درونی در نمایشــنامه «قطع دســت در اســپوکن»، اثری تماشایی را به انتظار می‌کشید که برخلاف آثار گذشــته به اجرا درآمده از ســوی بهادری‌راد مانند «آنسفالیت»، با اجرایی محتاطانه و بدون خلاقیت همراه بود.

■■■

نگاهی به نمایش «شرم و دغدغه» به نویسندگی و کارگردانی سیدجواد اشکذری

به زبان صحنه

در تئاتر و سینما استفاده از حوادث و سوژه‌های مستند بسیار رایج و نشانگر ابتکار ذهنی نویسنده است و به طور همزمان مسؤولیت انسانی او را هم نشان می‌دهد. به گزارش هنرآنلاین، این رویکرد و اقدام هنرمندانه شرایط و الزاماتی را طلب می‌کند که تعریف مســتندگونگی تئاتری یا سینمایی را «تعریفی خاص» جلوه می‌دهــد؛ این به آن دلیل است که اساسا این دو مدیوم هنری نوع کارکردها و کاربردها و الزامات هنری و مدیومی خود را نیز در چگونگی نشان دادن موضوع، حوادث و موقعیت‌های مستند دخالت می‌دهند اگرنه روایت یا نشان دادن چیزی که اتفاق افتاده برای تئاتر و سینما وجاهت زیبایی‌شــناختی هنری ندارد و روزنامه‌ها و دیگر رســانه‌ها چنین موضوعاتی را به شــکل مطلوب خود می‌نویســند و بــه توصیــف درمی‌آورند. در نمایش «شــرم و دغدغه» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی ســیدجواد اشــکذری کــه روز هفتم بهمن‌ماه در سالن مولوی اجرا شد، نویسنده یا همان کارگردان، موضوعش را براساس یک رویداد مستند و واقعــی انتخاب کرده و در قالب یک متن اجرایی برای نمایش‌دهی روی صحنه طراحی کرده است. در اجرای این نمایش، اولین چیزی که جلب توجه می‌کند طراحی نمایشــی و شسته و رفته صحنه است که ثابت می‌کند کارگردان همه تأکیداتش را به انعکاس‌دهی موضوع اختصاص داده و از دکور و شــلوغی زیاد اجتناب ورزیده است. در این صحنه نسبتا خلوت فقط یک میز هست که قابلیت تقسیم به میزهای کوچک‌تری را دارد؛ در نتیجه، انعطاف لازم برای کاربردی و کارکردی شدن طرح نمایشی اجرا و ضمنا فضای لازم برای بازی و مانور بازیگران فراهم شــده است. اما انعکاس‌دهی تصاویر «ویدئو پروجکشن» روی سطح افقی میز، آن را به شکل یک تلویزیون روشن، واژگون و روبه سقف سالن درآورده است. به همین دلیل تصاویرش کاربری دراماتیک ندارند و عملا چیزهایی را از محتوای نمایش کم و حذف کرده است. محتوای نمایش «شرم و دغدغه» صرفا «گزاره‌ای» کردن حادثه و اطلاع‌رسانی به زبان صحنه است و سیدجواد اشکذری به شروط الزامی که قبلا به آن اشــاره شد، توجه نکرده است؛ یعنی اجرای مورد نظر تحلیلی یا تأویلی نیست. در نمایش برای کشتن تعدادی از افراد خانواده توسط یکی از پسران، علت‌های قانع‌کننده و باورپذیری ارائه نشده و تماشاگر فقط از واقعه و فاجعه با خبر می‌شود اما واقعیت آن است که سیدجواد اشکذری در زمینه دیالوگ‌نویســی و طراحی بیرونی موضوع تاحدی موفق است: «یه دردهایی هست که همیشه رو دلت سنگینی می‌کنه، این دردها را نمی‌شه به هیچ‌کس گفت»، «می‌خــوام این قدر بخوابم که وقتی بیدار شــم، ببینم همه چیز تغییر کرده»، «می‌خوام تا آخــر عمرم منتظر بمونم»، «حالا می‌فهمم فاصله خوشــبختی و بدبختی چه قدر کمــه»، «اگه تو کمی شــرم داشتی، من این قدر دغدغه نداشتم»، «دوری و دوســتی، دوری و دشــمنی» و... در نمایش «شــرم و دغدغه» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی ســیدجواد اشــکذری موضوع با بیان یــک راوی گزارشــگر فصل‌بنــدی و بخش‌بندی شــده و این نکته اجرا را آسان‌تر کرده و جلوه‌های نمایشــی صحنه عملا موجز و طراحی‌شده از کار درآمده‌اند. اشــکذری در رابطه با اجرا و مخصوصا در طراحی صحنه و میزانسن‌دهی بازیگران موفق است. بازیگران هم بازی‌های خوبی ارائه می‌دهند. فقط یک ضعف اساسی در اجرا برجسته شده است؛ بازیگران بسیار آهسته حرف می‌زنند و بزرگی سالن و فاصله خود با تماشاگران را در عمل از یاد می‌برند؛ در نتیجــه، اکثر تماشــاگران دیالوگ‌هــا را خوب نمی‌شنوند و کاملا درنمی‌یابند و نمایش برایشان گنگ و بی‌ســرانجام به نظر می‌رسد. برای رفع این عارضه باید ســالن کوچک‌تری انتخاب می‌شد یا بازیگران از قواعدی که در تئاتر برای این کار وجود دارد اســتفاده می‌کردند؛ در نمایش، اگر منظور از آهسته حرف زدن ذهنیت و ترفندی صرفا صوری، ظاهری و رفتاری نباشد، حتما باید تماشاگر آنچه را که بر زبان بازیگران جاری می‌شود بشنود، زیرا جزو دراماتورژی اجراست. سیدجواد اشکذری در انتخاب متن و موضوع، رویکردی هنرمندانه داشته است اما متن به دلیل تحلیلی نشدنش ضعف‌هایی دارد. در عوض، اجرای نمایش در رابطه با میزانســن‌دهی، کارگردانی و طراحی نســبتا خــوب و قابل تأمل و حتی در جاهایی که بازیگران با هم حرف می‌زنند ولی رو به سوی دیگری دارند، تأویل‌آمیز هم است. بازی بازیگران زیباست و متناسب با اقتضائات اجرا، مقبولیت نمایشــی پیدا کرده و کاربری نورها، نور موضعی و نیز همراهی موســیقی با اجرا، جملگی حساب‌شده و هماهنگ از کار درآمده است.

نمایش چهره‌ای از آل‌سعود در کتاب «خائن‌الحرمین»

کتاب «خائن‌الحرمین» به بررسی علل و عوامل فاجعه منا و دیدگاه اندیشمندان شیعه و اهل سنت در ایــن رابطه پرداخته اســت. به گــزارش فارس، کتاب «خائن‌الحرمین» با واکاوی تحلیلی پیشینه اندیشه و عملکرد آل‌سعود اثر حجت‌الاسلام حبیب عباسی به بازار کتاب عرضه شد. این کتاب اولین اثر علمی پس از فاجعه منا اســت که به بررســی علل و عوامل و دیدگاه اندیشــمندان شیعه و اهل سنت در این رابطه پرداخته است. کتاب «خائن‌الحرمین» با هدف به تصویر کشــیدن چهره واقعی آل‌سعود به رشــته تحریر در آمده است، زیرا با اندک تأملی در اوضــاع و احوال کنونی دنیای اســلام و حوادث کشورهای اســلامی، به روشنی مشخص است که یکی از مصیبت‌های اصلی دوران ما، وجود فرقه‌ای غارتگر، ویرانگر و انسان‌کش به نام «وهابیت» است، گروهی که خون، مال و ناموس مســلمانان را مباح کرده و بی‌هیــچ ترس و واهمه‌ای خون انســان‌ها و مســلمانان جهــان را بر زمیــن می‌ریزند. کتاب «خائن‌الحرمین» دارای ۸ بخش اســت که بخش اول آن به طرح گزیده‌ای از تاریخ وهابیت پرداخته است که در آن، به صورت خلاصه به تاریخ وهابیت از زمان ابن تیمیه حرانی بنیانگذار فکری این فرقه تا محمد بن عبدالوهاب به عنوان مؤسس جریان نوین تکفیری و همچنین تاریخ حکومت آل‌سعود پرداخته است. نقش استعمار در شکل‌گیری و قدرت یافتن وهابیت در بخش دوم بیان شــده که اسناد مهمی از کتاب‌های غربــی و وهابی درباره پیوند محکم و حمایت همه‌جانبه استعمار از تأسیس و استمرار این فرقه ارائه شده است. در بخش سوم با بررسی اسناد و منابع معتبر، آن روی چهره پلید این گروه بررسی و فساد در وهابیت، دوری پیروانش از موازین عقلی و شرعی در موارد متعدد و اشخاص گوناگون و نهادینه شــدن انواع فســاد حتی در میان علمای این فرقه مطرح شده است. در بخش چهارم با نام ریشه‌های یهودی آل‌ســعود به بررسی روابط محکم و عمیق رژیم جنایتکار صهیونیســتی با وهابیت و آل‌سعود و همچنین بررسی نسب آل‌سعود نگاه شده که در نهایت در این بخش ثابت شده که نسب این خاندان به یهود می‌رسد. وهابیت، خوارج آخرالزمان عنوان بخش پنجم را به خود اختصاص داده است، در این بخش به بررسی روایات پیشگویی پیامبر اسلام(ص) درباره آشــکار شــدن شاخ شــیطان از شهر نجد و تطبیق آن بر وهابیــت و همچنین دیدگاه علمای بزرگ اهل سنت که وهابی‌ها را خوارج دوران معرفی کرده‌اند، پرداخته شده است. در بخش ششم جنایات وهابیت در حجاز که برخی از آنها مهم یا کمتر بیان شده، به رشته تحریر در آمده است، وهابیت و لیاقت کلیدداری خانه خدا هم عنوان بخش هفتم اســت که در این قســمت با توجه بــه حوادث پیش آمده در حج در طول ســال‌های گذشته و بویژه حوادث سال ۱۳۹۴ شمسی همچون سقوط جرثقیل بر سر حجاج حاضر در مسجدالحرام و فاجعه منا، صلاحیت آل‌سعود برای کلیدداری این مکان مقدس، بررسی شده اســت. در بخش هشــتم با توجه به اهمیت فاجعه منا و کشتار هزاران حاجی بی‌گناه و مظلوم از کشورهای گوناگون اسلامی و همچنین واکنش‌ها و زوایای فراوان و پنهان این جنایت، به بررسی ویژه فاجعه منا پرداخته شده است.

رویدادها

«فداییان خمینی» به کتابفروشی‌ها می‌آید

مجموعه «فداییان خمینی» از ســوی نشر یازهــرا(س) روانه بازار کتاب می‌شــود. نشــر یازهــرا(س) در نظر دارد عناوین جدیدی را در قالب مجموعه «فداییان خمینــی» روانه بازار کتــاب کند. از جمله این آثار، کتابی اســت با عنوان «تنهای تنها» که به زندگی شهید علی بلورچی می‌پردازد. این اثر اولین جلد از مجموعه حاضر به شــمار می‌آید. همچنین قرار است از این مجموعه خاطرات شهید حسین‌علی نوری، از شهدای استان همدان و اثری دیگر شامل ۱۴ خاطره طنز از شهدا نیز منتشر شود و در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد.

■■■

تجلیل از ۲ شهید هنرمند در اختتامیه جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر

در آیین پایانی ســی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از مقام شــامخ ۲ شهید هنرمند تئاتــر با حضور خانواده‌های ایشــان تجلیــل به عمــل می‌آید. به گزارش ســتاد خبری روابط عمومی سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، طلبه شهید سیدحسن حســینی و شهید سیدجواد خلیلی ۲ شهید هنرمند تئاتری هستند که در بخش ویژه‌ای از آییــن پایانی ســی‌وچهارمین جشــنواره بین‌المللی تئاتر فجر از مقام شــامخ ایشان با حضور خانواده‌های این دوشهید دفاع‌مقدس تقدیــر و تجلیل بــه عمل می‌آید. مراســم اختتامیه جشــنواره تئاتر فجر ساعت ۱۸:۳۰ امروز در تالار وحدت برگزار خواهد شــد. نیما دهقان، کارگردان آیین پایانی سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از همکاری یک گروه طراح ۲۰ نفره برای طراحی سه‌بعدی و ویدئوگرافیک صحنه در این مراسم خبر داد. طبق گفته این کارگردان قرار اســت شــیوه اجرایی نوینی برای مراسم اختتامیه جشنواره اجرا شــود و صحنــه به صــورت یک فضای سه‌بعدی و ویدئوگرافیک طراحی شده است. همچنین در مراسم اختتامیه سی‌وچهارمین جشنواره تئاتر فجر و در بخش بزرگداشت، از منیژه محامدی، بهزاد قادری و ایرج صغیری تقدیر به عمل خواهد آمد.

■■■

پیام دبیر سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر به مناسبت گشایش جشنواره

محمد حیــدری، دبیــر ســی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر به مناسبت آغاز این رویداد سینمایی پیامی را منتشــر کرد. در متن پیام آمده است:

«بــه نــام همو که عــادل اســت و زیبا و هنردوست

از زمان ورود قطار به ایستگاه در نخستین تصاویــر برادران لومیر تاکنون که بیش از یک قرن از عمر ســینما می‌گــذرد، می‌توان گفت دهه‌ای در این قرن نبوده که سینما به تناسب زمانــه و اقتضائــات آن تغییر نکرده باشــد. از ویژگی هنری این رســانه تا محتوای ناظر به زمانه‌اش دچار تحول شــده اســت. سینمای ایــران اگرچه بــه دلیل تعریف بومــی‌اش در مقطعی از رشد و پوست انداختن آن از بسیاری جهات در معادلات جهانی رایج ارزیابی نشده و همین کمی قائم بــه ذات جلوه‌اش داده اما بدیهی است که آرمان آن همسویی و توازن با استانداردهای جهانی و موقعیت افتخارآمیزش با توجه به ارزش‌های ملی و بومی‌اش اســت. امروز توجه به زمانه و نیاز روز و استانداردهای منطقــی قابل حصــول یک ضرورت اســت، حتی اگر رســیدن به این اســتانداردها صرف هزینه، زمان و صبر بطلبد. حرکت به ســمت نوگرایی، احراز اســتانداردهای ســینمایی در حــد مقدورات و توجه بــه فیلمنامه به عنوان مبانی حرکت به سمت آرمان‌ها ضرورت‌هایی هســتند که ذکر و مرور آن را به مثابه وظیفه در این مکتوب مختصر لازم دانستم. سینمای ایران سینمای پرفخری است که فخر و وزنش با تلاش همســو و مجدانه و همدلی نسل پویا و جویای جوان که با اقتــدار آمده‌اند، در کنار احترام ویژه به گذشتگان این «هنر-صنعت» و دستاوردهای‌شان ده چندان خواهد شد. این آرزوی بزرگی نیست. دست به دعا برداریم که برآورده شود و برگی شود از دفتر افتخارات ملی این سرزمین همیشه سربلند».